ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ 1963

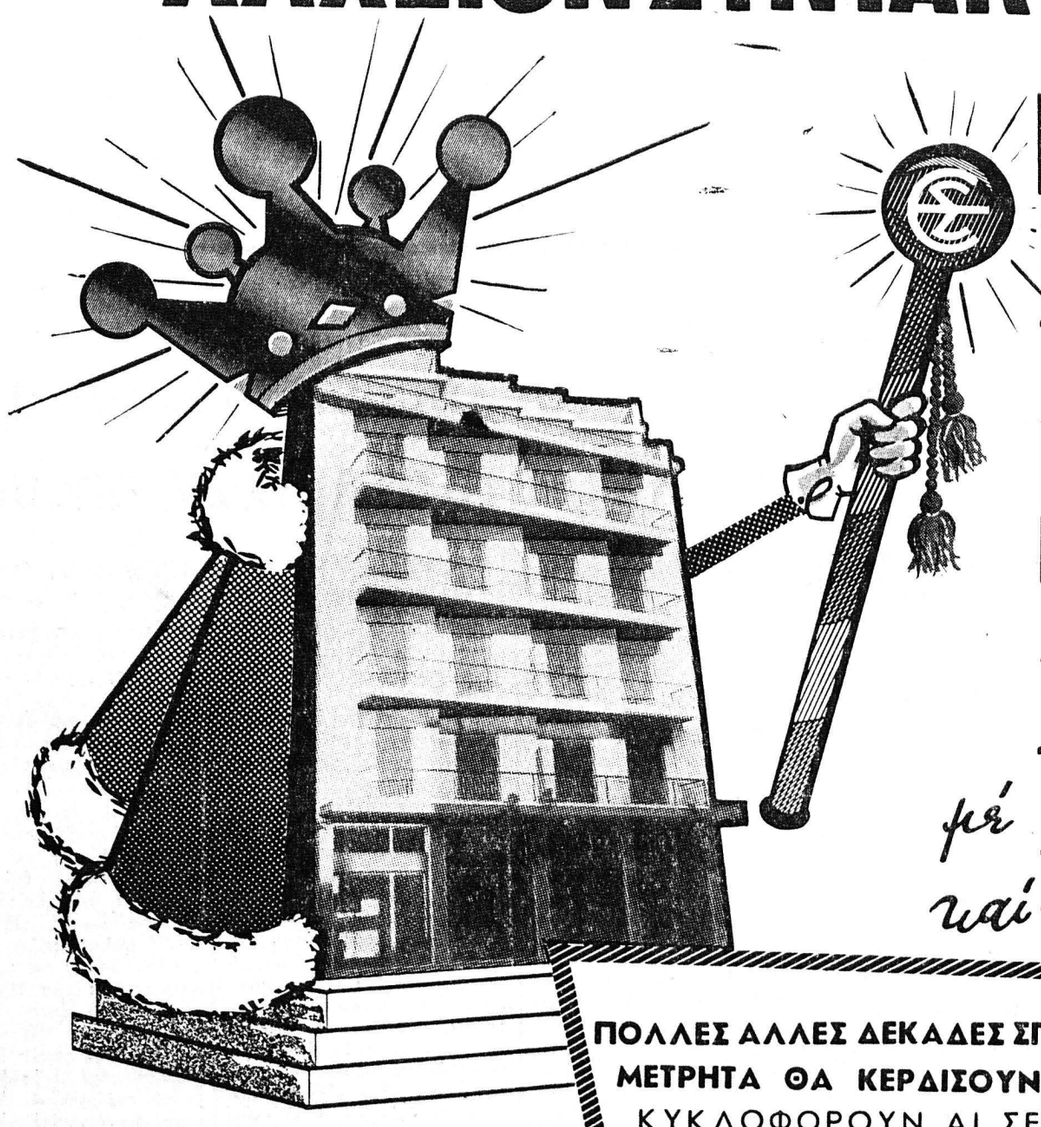

Κρατάει τὰ σκῆπτρα τῶν μεγάλων κερδῶν

ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΕΡΤΥΧΕΡΟΝ
ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΩΝ 308

μὲ 16 ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ 43 ΔΩΜΑΤΙΑ
καὶ 3 ΜΑΓΑΖΙΑ

ΠΟΛΛΕΣ ΑΛΛΕΣ ΔΕΚΑΔΕΣ ΣΠΙΤΙΑ-ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ-ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ
ΜΕΤΡΗΤΑ ΘΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ ΕΦΕΤΟΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΤΥΧΕΡΟΙ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΑΙ ΣΕΙΡΑΙ: 1η-20η

Ἀγοράβτε ἐγκαίρως ἀπ' ὅλες τὰς βεραὲς ΛΑΧΕΙΑ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Ο ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Μιὰ ζωὴ ἀφιερωμένη στὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ Γένος

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ρους τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν ἀπάντησιν.

»Ἐν ταῖς πατριαρχικαῖς Ἐκκλησίαις τῆς Ἀλεξανδρείας, τῆς Ἀντιοχείας καὶ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ ἐν ταῖς αὐτοκεφάλοις Ἐκκλησίαις Ἑλλάδος καὶ Κύπρου ἐπῆλθον ἀλλεπάλληλαγεγονότα, ζωηρῶς ἀπασχολήσαντα καθ' ἑκάστην ἐπὶ μέρους Ἐκκλησίαν καὶ ἁπάσας ὁμοῦ τὰς ἐν Ἀνατολῇ Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας. Ταῦν ἔτι ἐν ταῖς Μακεδονικαῖς ἐπαρχίαις τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους πολλαὶ πληγαὶ διατηροῦνται ἀνοικταὶ ἐν τῷ σώματι τῆς Ἐκκλησίας καὶ φιλάνθρωπός τις Σαμαρείτης δὲν φαίνεται ὁδεύων κατὰ τὴν ἄγουσαν πρὸς τοὺς δεινοπαθοῦντας, ἵνα ἐπιδέσῃ τὰς πληγὰς τῶν ἐμπεσόντων εἰς τοὺς λῃστὰς ἐκλεκτῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ, ἐπιχέων οἶνον σωτηρίου καὶ ἔλαιον ἀγαλλιάσεως ἐπὶ τὰς πληγὰς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ οὕτως ἀφέθημεν ἔρμαιον δεινῶν καὶ βαρυτάτων δοκιμασιῶν πρὸς μεγάλην χαρὰν τοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνου καὶ πρὸς ἀπαραμύθητον θλῖψιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, λαοὶ χριστιανικοὶ ἀδελφικοὶ καὶ ὧν ὕψι στος νόμος ἔδει νὰ ἢ τὸ ζῆν ἐν ἀγάπῃ καὶ ἑνότητι καὶ ἔχειν ὡς βάσιν πίστεως καὶ ἑνότητος καὶ θεμέλιον ἐλπίδος ἓν καὶ τὸ αὐτὸ φρόνημα τοῦ Χριστοῦ, φρόνημα, ὅπερ οὐχὶ ἀνθρώπινοι ἀδυναμίαι καὶ φυλετικὰ πάθη καὶ ἐθνικαὶ φιλοτιμίαι καὶ ὑστερολογισμοὶ ἐγκόσμιοι, ἀλλ οὐδὲ ὅλης τῆς γεένης ἡ καταχθόνιος δύναμις, οὐδὲ ὅλαι αἱ βαρεῖαι πύλαι τοῦ Ἅδου ἔπρεπε νὰεἶναι ἱκαναὶ νὰ ματαιώσωσι καὶ διασπάσωσι καὶ ἀφανίσωσι. Ὁπόσον πᾶσι τούτοις ἐπιθυμητὴ καὶ παρήγορος ἀλλὰ καὶ εὐλογητὴ καὶ τοῦτ' αὐτὸ γόνιμος εἰς μεγάλα ἀποτελέσματα ἤθελεν εἶσθε ἡ φιλάδελφος πρὸς ἀλληλοσπαρασσομένους ἀδελφοὺς φωνὴ καὶ εἰλικρινὴς ἐν ταῖς ἡμετέραις ἐν Ἀνατολῇ διαμάχαις παρέμβασις τῆς Ὑμετέρας Ἐκκλησίας καὶ τῶν εὐσεβεστάτων αὐτῆς ἐπισκόπων, ὅσοι συμφώνως πρὸς τὰς μεγάλας ἀποφάσεις τοῦ Ὑμετέρου Συνεδρίου ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς διδασκαλίαν καὶ βεβαίωσιν, ὅτι εἶναι θέλημα Θεοῦ τὸ νὰ φρονῶμεν οἱ πάντες ἓν καὶ τὸ αὐτὸ καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς θεολογικῆς ὀρθοδοξίας τῆς ἀκριβείας, ὅπερ χαλεπώτερον, ἀλλὰ κυρίως ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς πρακτικῆς ἀγάπης καὶ ἀγνότητος καὶ ἑνότητος, τουθ' ὅπερ εἶναι τὸ ὕψιστον, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ δυσχερέστατον καθῆκον παντὸς χριστιανοῦ.

»Φρονῶν ὅτι τὸ μέγα καὶ εὐλογημένον ἔργον, οὗτινος τὸ ἐν Λαμβηθῷ Συνέδριον κατεστοχάζετο, μένει εἰσέτι πόθος εὐσεβὴς καὶ ἀτέλεστος ἀκριβῶς διότι ἡ κατόρθωσίς του δὲν ἐπετεύχθη διὰ τῆς καλλιεργείας ἀγαθῶν προσωπικῶν σχέσεων ἀναμέσον τῶν λαῶν, ἀλλ' ἰδίᾳ τῶν ποιμένων ἀμφοτέρων τῶν Ἐκκλησιῶν, προσέρχομαι πρῶτος, ἐλάχιστος ἐγὼ ἐπίσκοπος ἔχων τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ καλῶμαι ποιμὴν τῆς πρώτης ἐν Εὐρώπῃ θεμελιωθείσης χριστιανικῆς Ἐκκλησίας τῶν Φιλίππων, καὶ αἴρων διὰ τοῦ παρόντος ταπεινοῦ μου γράμματος τὸ κάλυμμα τῆς ἀναμέσον τῶν ποιμένων τῆς Ὀρθοδόξου καὶ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας θλιβερᾶς ἀδιαφορίας, προτείνω πρῶτος τὴν δεξιάν, καὶ ἱκετεύω ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ μὴ ἀπωθήσητε αὐτήν, ὅσον καὶ ἂν εἶναι δεξιὰ ταπεινοῦ καὶ ἀφανοῦς Ἐπισκόπου, αἰτούμενος νὰ δοθῇ ἐξ Ὑμῶν τοιαύτη, ἧς τὰ μέγιστα χρήζομεν οἱ Ἀνατολικοὶ Ἐπίσκοποι, καὶ ἰδίως οἱ ἐν δεινῶς τεταραγμένοι τούτοις Μακεδονικοῖς οἰκοῦντες τόποις, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἀληθεῖς Ἐπίσκοποι, ὅσοι αἰσθάνονται, ὁπόσον ἐπείγουσα εἶναι ἡ ἀνάγκη τοῦ ἔχειν πάντας ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς ἑνότητος καὶ ἀγάπης, ἵνα ἐν τῇ ἑνότητι καὶ ἀγάπῃ ταύτῃ ἀποκτήσωμεν τὴν ἰσχύν, ἧς χρήζομεν πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἀντικειμένου, πρὸς χριστιανικοῦ κόσμου, ἐν ᾧ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἡμᾶς ἐπισκόπους ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

»Τὸ ποθούμενον καὶ ζητούμενον εἶναι νὰ μάθω πρῶτον, ἂν ἐγένετό τι ἔκτοτε καὶ γίνεται παρ' ὑμῖν ἀποτελεσματικὸν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ μεγίστου καὶ καλλίστου τούτου ἔργου τῆς τῶν Ἐκκλησιῶν ἑνώσεως· ἂν εἰς τὸ γινόμενον τοῦτο δύνανται καὶ τὰ ἀμυδρὰ φῶτα τῆς ταπεινῆς γνώσεως καὶ τοῦ ἱεροῦ ζήλου ἑνὸς Ὀρθοδόξου ἐπισκόπου νὰ συνεισενέγκωσι τὴν μικρὰν αὐτῶν συμβολήν, καίτοι ὁ ἐπίσκοπος οὗτος λαλεῖ οὐχὶ ἐν ὀνόματι τῆς ἑαυτοῦ Ἐκκλησίας, ἣν ἐκπροσωπεῖ ἡ Σύνοδος τῶν ἐπισκόπων μετὰ τοῦΠατριάρχου παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ λαλεῖ τὰ ῥήματα τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, ἥτις «πάντα στέργει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει καὶ οὐδέποτε ἐκπίπτει», ταύτης δ' ἐσμὲν ὀφειλέται ἀδιακρίτως πρὸς ἅπαντας, μάλιστα δὲ τοὺς πιστούς, διότι τῆς βασιλείας ταύτης ἡ ἐπέκτασις δύναται μόνον τὰς τραχείας ὁδοὺς ἀπεργαζομένη λείας, νὰ ὁδηγήσῃ ἡμᾶς εἰς τὴν εὐκαιρίαν καὶ τόσον ποθητὴν παρ' ὑμῖν ἕνωσινκαϊὰν ὁ ἱδρυθεὶς κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1905 σωτηρίου ἔτους σύλλογος. «Ἀγγλορθοδόξων Ἐκκλησιῶν Ἕνωσις» ὀνομαζόμενος ὁ τὴν δι' ἔργων οὐχὶ μόνον διὰ λόγων ἄρσιν καὶ ἐξομάλυνσιν τῶν δυσκολιῶν ἀναμέσον τῶν Ὀρθοδόξων καὶ τῶν Ἀγγλικανῶν καὶ τὴν στενωτέραν ἐπικοινωνίαν τῶν μελῶν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ὡς ὕψιστον αὐτοῦσκοπὸνπροτα ξάμενος, ἤρξατο ἐργαζόμενος πρακτικῶς καὶ τελεσφόρως καλ λιεργῶν τὴν εὐκαιρίαν καὶ εὐεργετικὴν ἀναμέσον τῶν δύο Ἐκκλησιῶν τούτων ἐπικοινωνίαν· δεύτερον ἂν δὲν κεῖται μακρὰν τοῦ ἱεροῦ τῶν ὑμετέρων Σεβασμιωτάτων ἐπισκόπων τούτων σκοποῦ νὰ ταπεινώσητε κατὰ μίμησιν τοῦ ἀρχιποιμένος Χριστοῦ ὑμᾶς αὐτοὺς μέχρι τοῦ βάθους τῶν ἡμετέρων συμφορῶν καὶ τῆς δυστυχίας, ἐν ᾗ παλαίουσι κατὰ τὰ δεινοπαθοῦντα ταῦτα Μακεδονικὰ μέρη μυριάδες ἀδελφῶν χριστιανῶν καὶ χρώμενοι τῇ ἰσχύϊ καὶ ἐξουσίᾳ, ἧς ἐστὲ κάτοχοι ἐν τῷ μεγάλῳ καὶ εὐγενεῖ ὑμῶν ἔθνει, νὰ ἐνεργήσητε καὶ τεθῇ οὕτω φραγμὸς εἰς τὴν ἀλληλοκτονίαν ἀδελφῶν, πατασσασμιωτάτων Ἐπισκόπων τούτων μένων τῶν χειρῶν ἀδίκων ἀρξαμένων πρῶτον, καὶ στειρεύσωσιν αἱ πηγαὶ τῆς κακοδαιμονίας τῶν κατὰ Ἀνατολὰς Ἐκκλησιῶν καὶ ἀποδοθῇ ἡ εἰρήνη καὶ ἀγάπη καὶ ὁμοφροσύνη ἀνὰ μέσον τῶν ἀλληλοσπαρασσομένων τέκνωνμιᾶς κοινῆς Μητρός,τοῦθ' ὅπερ ἔσται ἀσφαλέστατος καὶ περὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως ἀρραβὼν καὶ ἐγγύησις, ἀλλ' ἅμα καὶ ὕψιστος τίτλος χριστιανικῆς δόξης διὰ τοὺς κράτιστον μέλημα καὶ πόθον τὴν τῶν Ἐκκλησιῶν ἕνωσιν τρέφοντας ἐν ταῖς ἑαυτῶν ψυχαῖς Ἀγγλικανικοὺς ἐπισκόπους».

Καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Χρυσοστόμου κατέληγεν ὡς ἑξῆς:

«Ἀδίστακτον τρέφων τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν θέλετε παρίδει τὴν θερμὴν ταύτην ἱκεσίαν Ἐπισκόπου, ὃν φονοκτονία ἀδελφικὴν ἀναγκάζει νὰ στρέψῃ τὸν λογισμὸν πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς Χριστιανικῆς ἐκείνης Ἐκκλησίας, ἥτις τηλικοῦτον τρέφει πόθον πρὸς τὴν ἀδελφικὴν χριστιανικὴν ἀγάπην καὶ πρὸς τὴν τῶν πάντων ἕνωσιν ἔρωτα, καὶ τόσον διακαῶς ποθεῖ καὶ ἐργάζεται ὅπως ἅπασαι αἱ Ἐκκλησίαι λησμονήσωσι τὰς χωριζούσας αὐτὰς διαιρέσεις καὶ σπουδάσωσι «τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης καὶ ἀποτελέσωσιν ἓν σῶμα καὶ ἓν πνεῦμα ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως αὐτῶν», διότι «Εἷς Κύριος, μία πίστις ἓν βάπτισμα, εἷς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων ἐν πᾶσιν ἡμῖν».

Ἐξαιτοῦμαι τὰς ἀδελφικὰς εὐχὰς τῆς ὑμετέρας Σεβασμιωτάτης Κορυφῆς, καὶ εὔχομαι ὅπως «ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ μετὰτοῦ π νεύματός σου», ἀδελφὲ ἐν Χριστῷ' Ἀμήν,

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ πρόθυμος. Ὁ Δράμας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ».

Ἕτεραι ἐπιστολαὶ τοῦ Χρυσοστόμου ἀπευθύνονται πρὸς ἄλλους Μητροπολίτας ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ μόνον καταστάσεως.

Τί λοιπὸν πορέκυψεν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν κατασχεθεισῶν ἐπιστολῶν; Ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐπέρχεται χρηματικῶς ἐπίκουρος εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Δράμας καὶ ἐπίσης ὅτι ὁ Μητροπολίτης ἐνήργει, διὰ ν' ἀνατρέψῃ τὸν Πατριάρχην Ἰωακεὶμ ἀπὸ τοῦ θρόνου.

Ἀλλὰ αὐτὰ δὲν ἦσαν «ἀποκάλυψις». Ἦτο γνωστὸν ὅτι ὁ Χρυσόστομος ἦτο ἀντίπαλοςτοῦ τότε Πατριάρχου καὶ φίλος τοῦ προηγουμένου, τοῦ ὁποίου ἦτο καὶ «ἀνάστημα». Ἐπίσης γνωστὸν ἦτο ὅτι ἡ κυβέρνησις Ἀθηνῶν ἔστελλε χρήματα διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων.

Τὶ ἄλλο; Ὅτι ὡμίλει περὶ τῶν αὐθαιρέτων ἐνεργειῶν τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, τῆς παρανόμου φυλακίσεως Ἑλλήνων τινῶν κατηγορουμένων ἐπὶ φόνῳ καὶ ἐν γένει περὶ τῆς καταστάσεως ἐν Μακεδονίᾳ.

Ἀπεδείκνυον αἱ ἐπιστολαί, ὅτι ὁ Χρυσόστομος ἦτο κάτι πολὺ περισσότερον ἀπὸ Μητροπολίτης, ὅτι ἦτο ἕνας ἐθνικὸς ἡγέτης. Ἀλλὰ δὲν ἀπεδείκνυον τίποτε, τὸ ὁποῖον νὰ διηυκόλυνε κατηγορίαν ἐναντίον του ἀπὸ μέρους τῶν Τούρκων. Δι' αὐτὸ μὲ τόσην παρρησίαν ἐζήτοῦσε τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐπιστολῶν του καὶ τὴν διεξαγωγὴν δίκης, ὥστε αἱ ἐναντίον του φανταστικαὶ κατηγορίαι νὰ κουρελιασθοῦν καὶ νὰ διαλυθοῦν.

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Ἐπιστολὴ τοῦ Χρυσοστόμου πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἰωακείμ.

ΤΟ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

Διαστήματος κ. Κωνσταντῖνος Γενεράλης, ὅστις παρίστατο εἰς τὸ Συνέδριον καὶ ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς συζητήσεις.

Παραλλήλως πρὸς τὰ τρία ὡς ἄνω θέματα, εὐρυτάτη συζήτησις ἐγένετο εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν προγραμματισμοῦ, σχεδιάσεως καὶ κατασκευῆς πεδίων καὶ βάσεων ἐκτοξεύσεως πυραύλων καὶ τηλεπικοινωνιακῶν δορυφόρων. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστρονautικῆς Ἑταιρείας λαβὼν τὸν λόγον προέβη εἰς λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν εὐνοϊκῶν συνθηκῶν ποὺ παρουσιάζει ὁ περὶ τὴν Ἑλληνικὴν χερσόνησον Μεσογειακὸς χῶρος ἀπὸ πλευρᾶς γεωγραφικῆς, κλιματολογικῆς καὶ εὐκολίας μεταφορᾶς ὑλικῶν. Μὲ ἰδιαιτέραν ἔμφασιν ὑπεγράμμισε τὴν σπουδαίαν ἐμπειρίαν διὰ τὰς κατασκευὰς ὑποδομῆς τὴν ὁποίαν δύνανται νὰ προσφέρουν οἱ Ἕλληνες τεχνικοί. Διὰ τὸ θέμα τοῦτο θὰ ληφθοῦν ὁριστικαὶ ἀποφάσεις κατὰ τὴν ἐπομένην Διεθνῆ διάσκεψιν, ὁπότε θὰ ὑποβληθοῦν αἱ σχετικαὶ προτάσεις πρὸς τὰς Κυβερνήσεις.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου, ἀπὸ δηλώσεις εἰς τὰς ὁποίας προέβη ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Ἀστρονautικῆς Ἑταιρείας Στρατηγὸς κ. Φλερύ, καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Δανικῆς Ἀστρονautικῆς Ἑταιρείας Καθηγητὴς κ. Πέτερσεν, σαφῶς κατεφάνη ἡ μεγάλη ἠθικὴ καὶ παγκόσμιος ἐκτίμησις τὴν ὁποίαν τρέφουν ἐπιφανεῖς εἰδικοὶ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ἀστρονautικὴν Ἑταιρείαν. Ἰδιαιτέρως ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μαδρίτης κ. Σάντζ Ἀρραγκονέζ καὶ ὁ Ἰταλὸς Τεχνικὸς κ. Ναπολιτάνο, μὲ πολὺ καλὰ λόγια ἐξῆραν τὴν συμβολὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστρονautικῆς Ἑταιρείας εἰς τὸ πεδίον τῆς Παγκοσμίου Συνεργασίας. Τὶς καλὲς αὐτὲς ἐντυπώσεις τὶς ἐνίσχυσε ὁ πρῶτος κοσμοναύτης Γιοῦρι Γκαγχάριν, ὅταν ὁμιλῶν εἰς μίαν δεξίωσιν τοῦ Γαλλικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν μὲ τὸν Ἕλληνα ἀντιπρόσωπον ἐνεθυμήθη τὴν δεξίωσιν ποὺ τοῦ ἔγινε εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τὴν Ἀστρονautικὴν Ἑταιρείαν, καθὼς καὶ τὴν ὑπέροχη — ὡς τὴν ἐχαρακτήρισε — προσφώνησιν κατὰ τὸ πρὸς τιμήν του γεῦμα τοῦΠροέδρου τῆς Ἑταιρείας Ναυάρχου κ. Κωνσταντῖνου Τσάτσου.

Εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου ἔλαβε χώραν ἰδιαιτέρα σύνοδος τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου τοῦ Διαστημικοῦ Δικαίου εἰς τὸ ὁποῖον ὡμίλησαν οἱ κορυφαῖοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰς τὸν καινοφανῆ τοῦτον τομέα τοῦ Δικαίου, ὁ Πρίγκηψ Γουέλφ τοῦ Ἀννοβέρου, ὁ Ἀμερικανὸς Χήλεϋ καὶ ὁ Γιουγκοσλαβὸς κ. Σμυρνώφ. Μίαν ἐνδιαφέρουσαν ἀνακοίνωσιν ἔκαμεν ὁ Ἕλλην Νομικὸς κ. Δ. Πουλαντζᾶς καὶ ὁ κ. Λάππας (Δικηγόρος διαμένων ἐν Παρισίοις).

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐθνικῶν ὀργανισμῶν συνελθόντες εἰς γενικὴν Συνέλευσιν ἔλαβον τὰς ἀκολούθους ἀποφάσεις:

1. Ἐξέλεξαν διὰ τὴν νέαν περίοδον ὁμοφώνως Πρόεδρον τῆς Διεθνοῦς Ἀστρονautικῆς Ὁμοσπονδίας τὸν Γάλλον Καθηγητὴν τῆς Σορβόννης κ. Ἐδμόνδον Μπρέν καὶ Ἀντιπροέδρους τὸν Ρῶσσον Λεωνίδαν Σεντώφ, τὸν Ἀμερικανὸν Μάρτιν Σάμερφιλδ, τὸν Πολωνὸν Ἀκαδημαϊκὸν Μ. Λούντ καὶ τὸν Βέλγον Μ. Νικολέ.

2. Ἀπεφασίσθη ὅπως ἱδρυθῇ Παγκόσμιος Σχολὴ Διαστημικῶν Σπουδῶν. (Πρότασις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστρονautικῆς Ἑταιρείας).

3. Ἀπεφασίσθη ὅπως αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐπομένου 10ου Διεθνοῦς Συνεδρίου ἀφιερωθοῦν κυρίως εἰς τὰ προβλήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐπιτόπιον ἐξερεύνησιν τῆς Σελήνης.

4. Τὸ ἑπόμενον Συνέδριον θὰ συνέλθῃ εἰς Βαρσοβίαν.

ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ—ΣΤΟΛΑΙ ΚΥΝΗΓΩΝ, ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΩΝ

1. ΣΤΟΛΑΙ ΚΥΝΗΓΩΝ: Σακκάκι, γιλέκο, πανταλόνι, καπέλλο, ὑποκάμισο
2. ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ: Κυνηγῶν, ὁδηγῶν δικύκλων, τρικύκλων, τρακτέρ, ἐργατῶν ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, Σάκκος, πανταλόνι.
3. ΣΚΗΝΕΣ: 3—5 ἀτόμων μὲ πλήρη ἐξαερισμὸν καὶ φωτισμὸν μὲ εἰδικὲς κρεμάστρες κλπ. μοναδικὲς εἰς τὸ εἶδος των

Ἅπαντα τεραστίας ἀντοχῆς ἠγγυημένα, κατασκευῆς ἐργοστασίου DISPAN

Ἀντιπρόσωπος ἐν Πάτραις ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Ε. Ε. Κυνηγετικὰ εἴδη, Κορίνθου 268, τηλ. 20—04

ΓΡΑΝΑΔΑ

ΣΗΜΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ

Θὰ ἐμφανισθῇ ἡ καταπληκτικὴ σὲ ὁμορφιὰ καὶ τραγοῦδι

ΕΦΗ ΜΟΣΧΟΝΑ

Τὴν συνοδεύει τὸ πιὸ μοντέρνο σεξτέτο τῆς Πάτρας

ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ

μὲ συμμετοχὴ τοῦ θαυμασίου σαξοφωνίστα

ΜΙΜΗ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τραγουδᾶ ὁ γνωστός σας

ΤΟΛΗΣ

ΓΡΑΝΑΔΑ

"ΒΙΟΨΥΚΤΙΚΗ,,

ΠΑΤΡΩΝ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ

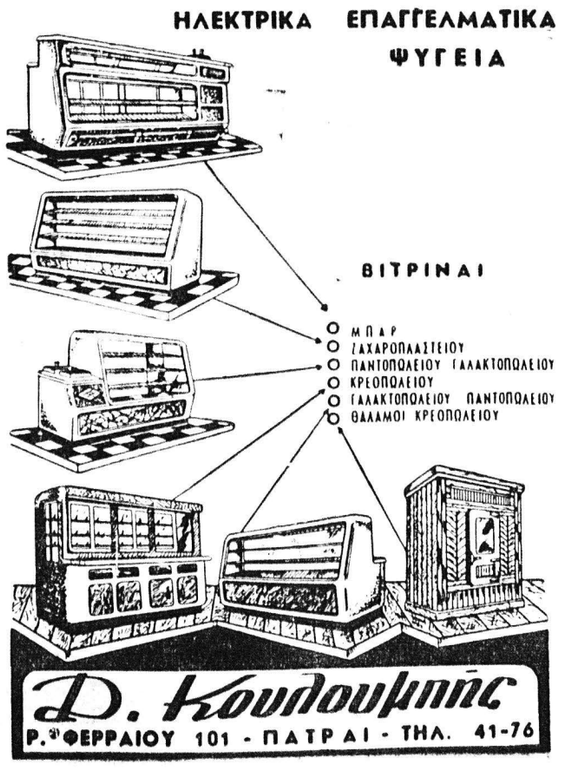

ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΑ

Ἡ διάκρισις τῶν δύο φύλων εἶναι ἀκατανόητος τελείως εἰς τὴν γραφικὴν Ὠκεανίαν

Τὰ πάντα ὑποτάσσονται εἰς τοὺς ζωϊκοὺς νόμους

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΕΝΝΟΙΑ Η ΕΚΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΗΘΩΝ

ΠΑΡΙΣΙ. Εὐρώπη καὶ Ἀμερικὴ «σεξολογοῦν» σὲ μιὰ κλίμακα ἄνευ προηγουμένου στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου, ὡσὰν τὸ σὲξ νὰ ἀποτελῆ τὸ κορυφαῖο στοιχεῖο τῆς ζωῆς.

Παράλληλα σὲ ἄλλες περιοχὲς τῆς ὑδρογείου, ζοῦν λαοὶ ποὺ δὲν διακρίνουν τὰ δύο φῦλα, ποὺ δὲν μιλοῦν γιὰ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο φύλων, ποὺ πολλαπλασιάζονται μὲ τὴν φυσικότητα τῶν ζωϊκῶν νόμων. Στὰ νησιὰ Σαμόα τῆς Ὠκεανίας π. χ., στὸν νότιο Εἰρηνικό, ἡ λέξι φῦλο εἶναι ἄγνωστη. Τὸ ἀρσενικὸ καὶ τὸ θηλυκὸ εἶναι αὐτονόητα, αὐθύπαρκτα, μὲ γνωστὸ τὸ καθένα ρόλο πάνω στὸν ὁποῖο δὲν συζητάει κανείς.

Καθὼς εἶναι γνωστό, ἡ Ὠκεανία εἶναι ἡ γεωγραφικὴ περιοχὴ ποὺ ἐκτείνεται ἀπὸ τὴν Αὐστραλία πρὸς δυσμὰς μέχρι τῶν ἀνατολικωτέρων νησιῶν τῆς Πολυνησίας καὶ ἀπὸ τὴν Νέα Ζηλανδία πρὸς νότον μέχρι τῆς Μικρονησίας καὶ τῶν νήσων Χαβάη πρὸς βορρᾶν. Τὰ νησιὰ Σαμόα εἶναι τὸ κομμάτι ἐκεῖνο τῆς Ὠκεανίας, ὅπου οἱ ἄνθρωποι θὰ μποροῦσαν νὰ ὀνομασθοῦν πρωτάνθρωποι, λόγω τοῦ πρωτογονισμοῦ τους. Τὰ ἤθη καὶ τὸ σὲξ στὴν Ὠκεανία, καὶ ἀκόμα πιὸ συγκεκριμένα, στὰ νησιὰ Σαμόα, εἶναι ταυτισμένα μὲ τοὺς φυσικοὺς νόμους.

—Ὁ λαὸς ποὺ κατοικεῖ αὐτὰ τὰ νησιά, γράφει Γάλλος εἰδικός, βρίσκεται σ' ἕνα στάδιο μεταβατικὸ καὶ μάλιστα στὴν ἀρχὴ τῆς μεταβατικῆς περιόδου Βρίσκεται μόλις στὸ τέλος τῆς παιδικῆς του ἡλικίας καὶ ζυγώνει στὴν ἀρχὴ τῆς μακροτάτης περιόδου τῆς ὡριμάνσεως. Στὸ μικρὸ νησὶ Ταοῦ, τὰ κορίτσια γίνονται γυναῖκες πολὺ μικρά, χωρὶς νὰ ὡριμάζουν σεξουαλικὰ κάτω ἀπὸ τὴν ἀτελείωτη ἐρωτικὴ φιλολογία. Ἐπικρατεῖ μάλιστα σ' ὅλα αὐτὰ τὰ νησιά, ὅτι ὁ ἄνθρωπος γίνεται ἀνθρώπινο πλάσμα καὶ τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ, μόνο ὅταν ἐρωτευθῆ γιὰ πρώτη φορά.

ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Στὶς κοινότητες τῶν νησιῶν Σαμόα, ποὺ εἶναι μικρόκοσμοι ἔξω ἀπὸ τὸν σύγχρονο πολιτισμό, τὸ παιδί, ἀγόρι καὶ κορίτσι, ἀναπτύσσεται μὲ φυσικὴ συνείδησι καὶ πορεύεται σταθερά, χωρὶς ἀμφιταλαντεύσεις καὶ χωρὶς γνώσεις,πρὸς τὴν μαγεία τοῦ ἔρωτα, μὲ ὁδηγὸ τὸ ἔνστικτο. Θὰ μποροῦσε ὁ πολιτισμένος κόσμος νὰ πάρη πολλὰ μαθήματα ἀπὸ τοὺς μικροκόσμους αὐτοὺς καὶ νὰ ἀπλουστεύση τὰ προβλήματά του, ποὺ ἔγιναν τόσο περίπλοκα καὶ ποὺ φέρνουν αὐτὲς τὶς ἀπειράριθμες νευρώσεις, συλλογικὲς καὶ προσωπικές. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις ἐδῶ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ διαχωρίση τὰ δύο φῦλα, γιατὶ σ' αὐτὸν τὸν κόσμο δὲν διασπᾶται ἡ ἀνθρώπινη ἐνέργεια, καθὼς στὶς πολιτισμένες χῶρες, ἀλλὰ διοχετεύεται σ' ἕνα καὶ μόνο σκοπό, στὴν δημιουργία δηλαδὴ ἑνὸς μόνου ἀνθρώπινου τύπου, ἀνεξαρτήτου ἀπὸ ὑποδιαιρέσεις ἀνάλογα μὲ τὴν ἡλικία καὶ τὸ φῦλο.

Στοὺς Μουντουγκουμὸρ π. χ. δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ διάκρισι μεταξὺ νοοτροπίας ἄρρενος καὶ νοοτροπίας θήλεος. Ἡ διάκρισις μεταξὺ τῶν δύο φύλων εἶναι μόνο ἀτομική. Οὔτε τὸ ἄρρεν, οὔτε τὸ θῆλυ προβάλλουν τὸ φῦλο τους. Καὶ ὅμως, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι ἐπιθετικοὶ σχεδὸν ἄγριοι. Τὰ αἰσθήματά τους ὅμως εἶναι βασικά—χαρὰ ἢ λύπη, ὠραιότης ἢ ὀργή, τίποτ' ἄλλο. Δὲν ὑπάρχουν ὑποδιαιρέσεις ἢ ἀβέβαιοι χῶροι, αὐτὰ δηλαδὴ ποὺ δημιουργοῦν στὸν πολιτισμένο κόσμο νευρώσεις. Καὶ ὁ ἔρωτας εἶναι μονότονος, μιὰ λειτουργία καθωρισμένη, χωρὶς παραλλαγὲς καὶ χωρὶς ἐναγώνιες ἀναζητήσεις νέων μορφῶν ἡδονῆς. Ἄνδρες καὶ γυναῖκες στὴν Σαμόα διαφέρουν μόνο στὸν ρόλο ποὺ παίζει ὁ καθένας στὴν σεξουαλικὴ λειτουργία καὶ τὴν ἀναπαραγωγή. Στὶς πολιτισμένες κοινωνίες δὲν μπορεῖς νὰ ἀνακαλύψης τὴν ποωτόγονη χάρη ἑνὸ